

ДУХОВНИЯТЪ ГЛАДЪ НА НОВООСВОБОДЕНИТЪ БЪЛГАРИ

Писа се, че било крайно време да се изпратят въ новоосвободените земи българска книжнина. Някои заинтересовани настойчиво препоръчваха изданията на едно софийско издателство, въ което тѣ сж на служба. Писа се дори, че вънъ отъ българските автори, които тога издателство широко разгласява, нѣма други български писатели и поети, които биха правили честъ на българската литература въ новоприсъединените български покрайнини.

Така, познатото ни литературно късогледство, което възвеличава едни и отрича други, не се посвени да хвърли калъ дори и върху името на Кирилъ Христовъ, достойниятъ приемникъ на патриарха на българската литература Ив. Вазовъ.

По сжщата причина, писателитъ С. Чилингировъ, Д. Немировъ, Т. Трановъ и др. — споменаваме само нѣкои, очевидно, безъ да припомниме всички голѣми и заслужили имена — които, защото, по една или друга причина, не сж въ списъци на споменатото издателство, не бѣха удостоени съ честта дори да бждатъ посочени като голѣми и безпорни творчески имена, каквито тѣ сж и ще останатъ за вѣчни времена. Сжщата незаслужена сждба постигнаха и отдавна увѣрждени имена, като А. Страшимировъ, Т. Г. Влайковъ и др.

На тѣзи дръзки и късогледни писания отговори въ в. „Миръ“ познатия поетъ и литературенъ критикъ Дим. Бабевъ. Неговиятъ краткъ, но съдържателенъ отговоръ се свеждаше къмъ мисълта, че Министерството на народното просвѣщение имало грижата да изпрати и подбере книги за новоосвободените земи, следователно, нѣмало защо частни, при това заинтересовани лица да се грижели за нѣща, които били вънъ отъ обсега на тѣхните задължения.

Държавата може да има своите съображения да не допуска или да ограничи достъпа на нѣкои книги въ новоприсъединените български земи. Но тѣзи съображения не могатъ да бждатъ литературно-котерийни. За българската държава нейните даровити писатели и поети не се дѣлятъ на наши и ваши, защото не само у насъ, а навсякъде, въ всички страни, има само даровити и бездарни писатели, полезни и вредни (криминални, порнографически и т. н.) книги.

За пръвъ пътъ редакторътъ на в. „Литературенъ гласъ“ Д. Б. Митовъ постави на обсъждане въпроса за „Най-важните грижи за новоосвободените земи“. Той се отнесе къмъ въпроса съ подобаваща сериозност и прояви сжщата загриженост за бъдещето на българската култура въ новите български покрайнини.

Ето на кратко неговите препоръки:

1. Трѣбва да се „задоволи и то планомерно просвѣтния гладъ въ новоосвободените земи“. Въ тази посока се препоръчва — основаването на читалища, обзавеждането имъ съ „огромни количества книги отъ български писатели и бележити чуждестранни класици“. Българските писатели трѣбва да се изпратятъ да държатъ сказки за българската литература, като особено наблегнатъ на нашата възрожденска епоха.

2. Основаването на театри въ новоприсъединените земи е сжщо отъ голѣмо значение за пробуждането и приобщаването на нашите брѣта отъ новоосвободените земи. Тамъ, обаче, трѣбва да се изпратятъ „хора независими, истински врагове на бюрократизма“, Театрътъ, съ право, се сочи като, „най-мощното възпитателно срдство и най-доброто училище за чистъ български езикъ“.

3. Трѣбва да бждатъ използвани за целта ценните и полезни усилия и на българските художници, музиканти и пѣвци. Отъ първостепенно значение е, обаче, да се заработи „съ пълна сигурност и главно — съ голѣмъ ентузиазъмъ“. Налага се внимателенъ подборъ на лицата, защото въ откъснатите нѣкога български земи, споменътъ за дейността на старите възрожденци с все

още прѣсенъ. Затова изпратените лица въ новоосвободените земи трѣбва да се отличаватъ съ високъ моралъ и съ апостолска дейност.

Така поставения въпросъ се нуждае отъ по-широка разработка. Културната ни пропаганда въ новоосвободените земи трѣбва да става по точно установенъ планъ.

Добре е да се помни, че наредъ съ безукоризненото управление, дейната помощ на лѣкаря и агронома, на първо мѣсто трѣбва да стои разпространението на българската култура. „Не само защото духовната култура трѣбва да бжде винаги на първо мѣсто, на главно защото новоосвободените земи сж жадни за българско слово, за българска книга“.

Въ реда на тѣзи мисли, нека припомнимъ, че въ тѣзи български земи сж се родили и възмъжали нови поколения, които сж се възпитали въ една култура съ различни отъ нашите традиции. Тѣ сж направили нѣкои поражения, които трѣбва да се отстраняватъ съ любовъ. Не бива да се самооблацаваме, че въ нѣколко месеци можемъ да спечелимъ безвъзвратно тѣзи българи.

Въ тази посока, въ Добруджа, сж направени нѣкои грѣшки, които добре е да ни отворятъ съ време очите.

П. ГОСПОДИНОВЪ

ЗАВИСЪТА И КЛЕВЕТАТА

Вие може да сте добъръ българинъ, разуменъ патриотъ, отличенъ гражданинъ. Вие може да сте служили на обществото цѣлъ животъ честно и почтено. Вие може да сте наградени за вашата безукорна обществена дейностъ съ ордени, съ отличия, да сте чувствували като юбиляръ. Вие може да не сте направили никому зло.

Изведнажъ, обаче, изъ засада излиза предъ васъ нѣкой злъ демонъ и се навърля върху ви съ печатенъ пасквилъ.

Васъ ви наричатъ съ най-нечовѣшките изрази, обвиняватъ ви съ фиктивни престѣпления, злословятъ по вашъ адресъ, правятъ ви обществено невъзможенъ и вис — давате подъ сждъ клеветникътъ. Ще получите удовлетворение, но следъ месеци, а не веднага, когато противникътъ ви съ единъ ударъ е искалъ да ви унищожи.

На какво се дължи всичко това? На какво да отдадемъ тази човѣшка злоба? Това се дължи само на умразата къмъ чуждите достойнства и предимства и затова завистта и клеветата сж свързани помежду си, действуватъ подло, криятъ

се на тъмно и поразяватъ, безъ да смѣятъ да се покажатъ.

Клеветата е слѣпа, люта и безразсждна. Нѣма страсть понизка отъ клеветата изавистта, тя е въ сжщото време много опасна за добрия редъ на всѣко общество.

Клеветниците сж най-опасни хора и тѣ не трѣбва да иматъ достѣпъ никъде, защото, ако тѣ правятъ днесъ вамъ мили очи, утре ще изсипятъ своите отровни стрели върху васъ.

Пазете се отъ клеветниците, не имъ вѣрвайте и винаги чакайте правосъдието да си каже думата за този, когото клеветникътъ визира.

Никога не прибързвайте съ вашите заключения.

ЕМ. ПРОКОПИЕВЪ

Продавамъ една къща съ 3 стаи, отдѣленъ дюкянъ отъ две стаи на маза, една 13 метрова сая за овце, единъ дъсченъ хамбаръ покритъ съ цигли съ три декара дърно мѣсто.

Справка ТОДОРЪ ПОПОВЪ с. Драгошъ вода (Дургутъ Калфа) — Добришко. 340—3-3

Гибралтаръ

Войната въ Сръдиземно море, Африка и Мала Азия, поставя Гибралтаръ на преденъ планъ. Значението на Гибралтаръ е било известно отъ най-древни времена.

Следъ завладяването и укрепването му отъ страна на Англия въ течение на столѣтия, никой до днесъ не е посмѣлъ да го атакува.

Съ отварянето на Суетския каналъ и увеличението на морския трафикъ къмъ Индия и Крайния изтокъ презъ Сръдиземно море, Гибралтаръ доби за англия сждбоносно значение.

Цѣлата морска търговия на всички Сръдиземно морски държави е въ зависимостъ отъ Гибралтарските тѣсини.

Намиращата се въ английско владение територия е предимно скалиста; тя граничи на западъ съ Алжезирасъ и на изтокъ съ Сръдиземно море.

Границата отъ къмъ Испания минава презъ градъ Линея.

Между тая скала и испанската територия е билъ наскоро прикопанъ каналъ, който пресича малкия езикъ земя, превѣщаейки Гибралтаръ въ островъ.

Каналътъ има дължина 1,200 и широчина 4 м. и е предопределенъ предимно да служи като противотанково препятствие.

Планинитъ къмъ тоя каналъ и къмъ Сръдиземно море сж много стръмни, почти вертикални, невъзможни за преминаване. Тамъ се помещаватъ и модерни арсенали, прикрити докове, които могатъ да приютятъ множество бойни единици.

Най-високата точка на тая скала е 423 м. и има една кула за наблюдение, отъ която може да се вижда на 100 км.

Долу, на брѣга на залива, е построено пристанище. Едно нападение следъ крепостта е възможно само откъмъ пристанището.

Укрепената линия има обща дължина 4 км.

Подъ скалата се намиратъ две болници, една електрическа юзина, спални и др.

Пристанището е защитено отъ вълнитъ отъ 3 диги.

Най-тежка е била задачата за постройка на летище. Противовъздушната защита е била много силна, разполагайки съ много срдства.

Отъ скоро, голѣмо безпокойство е обхванало гарнизона. Генералъ Гортъ е поискалъ за силване на авиацията.

Присѣтствието на англичанитъ създава на Испания унищително чувство: една английска колония на испанска земя.

Гибралтаръ се е превърналъ за испанците въ единъ националенъ идеалъ.

Днесъ Испания води политиката на вѣрностъ къмъ силитъ отъ осята.

Днесъ атакуването на Гибралтаръ е на дневенъ редъ и е повече отъ възможно.

Действието на бързите лодки, точния и ефикасенъ огънь на аеропланитъ, бързината и героизма на парашутиститъ и на специалните германски войски, ще бждатъ по силни отъ тая скала и лесно ще сломятъ защитата. Бойцитъ, които тъй лесно превзеха грамадните крепости, като Мажино, Лиѣжъ и Метаксасъ, геройски защитаваха, ще знаятъ, ако необходимостта го изисква, да разрушатъ легендата за „непревзимаемия Гибралтаръ“.

ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА РЕДОВИТЪ СЪЯЛКИ

„МЕЛИХАРЪ“

ФИРМАТА Александъръ Андреевъ

ул. „КН. СИМЕОНЪ ТЪРНОВСКИ“ № 64 — Добричъ

сѣобщава на почитаемата си клиентела, че предвидъ ограниченото количество сѣялки, които ще бждатъ внесени тази година въ страната, нуждающитъ се отъ такива за сезона, ще трѣбва отъ сега да си направятъ своите поръчки.

Конкуренция при качество

Варъ отъ 1 кгг негасена — 3 и половина до 4 кгг. Гасена варъ, ленени влакна и пѣськъ за малки ремонти. Познатитъ отъ земеделцитъ СРЪБСКИ БРУСОВЕ за точене на коси, на едро и дребно съ цена много изгодна.

при ВЕЛЧО ИВ. ВЕЛЕВЪ (габровецъ)
ул. „№ 104“ № 2 (Джамийскитъ дюкянъ)
(Сръщу колониалния магазинъ на Енчо Тодоровъ)
346—6

Печатница „Добруджански гласъ“ — Добричъ

БЪШЕ ЗЛАТИСТА ЕСЕНЬ

Като огромна лъчезарна звезда изгрѣ свободата надъ роднитъ поля и остана да сияе на небосвода за вѣчни времена.

— Най-после! — въздъхна той просълзенъ отъ радостъ и се отпусна на стола.

Тогава бѣше златиста есенъ. Бѣха дни на радостъ, на незапомнени тържества, дни на опиянение, на мигновени осмислени мисли и желания. Тогава той видѣ предъ себе си слънчевия прос-

торъ и по него — като чудно бѣла, небесна ивица, безконечниятъ пътъ — пътътъ на изплакванитъ надежди, сега чистъ и смѣтълъ, пътътъ който водѣше къмъ тѣмъ мечтаната градина на щастието.

И той тръгна по него — мислено, съ пламнала радостъ въ гърдитъ, съ усмивката на дете.

Но безконечна бѣше бѣлата небесна ивица и далече бѣ грядината на щастието.

— О —
Минаха се месеци. Цѣвна китна пролѣтъ. Дѣсницата на Оня благослови робската земя и зашуми буйна пиенница.

Той я срещна.

— Най-после! — пакъ въздъхна той като презъ първитъ дни на златистата есенъ и съ просълзени отъ радостъ очи пристъжи съ затесанъ дѣхъ, съ благоговение се надигна и забодѣ на гърдитъ ѝ голѣма кърваво-червена роза.

Тя само се усмихна, кимна главата и отмина.

— Цвѣтята, които сж напоени

съ кръвта и сълзитъ на единъ измъченъ народъ, сега цѣвнаха тъй хубаво...

Но тя бѣше отминала. Думитъ, които цѣна да изрече, замръзнаха въ устата му, срдцето му спрѣ да бие.

Майката не позна сина си. И го отмина съ безразличие.

Подигна той глава и погледна огромната звезда на свободата, която все тъй ярко сияеше на небето. И се почувствува съсемъ самъ, изоставенъ, чуждъ, почувствува сълзитъ си заледени и плачътъ му се задви въ гърдитъ.

— Господи, що сж страданията за хората? Защо мжкитъ на миналото бѣха тъй сладки и защото радостта, която сега ме люлъ тѣ много измъчва и гнетъ срдцето ми? Къде е краятъ на бѣлата небесна ивица?...

И той — чуждъ между своитъ — замечта за изминалия пътъ на изплакванитъ надежди. Припомни си за хубавата златиста есенъ и заплака.

А горе, на небосвода, все така сияеше огромната лъчезарна звезда на свободата.

Я. Калиакренски

Сърдечната раздѣла между германскитѣ и българскитѣ войници въ Щипъ

Щипъ — На 30 май т. г. германски и български войници въ гр. Щипъ преживѣха една трогателна братска раздѣла. Къмъ 8 ч. веч. бѣха доведени въ юнашкия домъ всички германци, пребиваващи до сега въ гр. Щипъ. Дадена имъ бѣ вечеря, на която присъствуваха още: Командира на Щипската войскава частъ, много български офицери и войници и представители на мѣстнитѣ официални власти.

На всички бѣ сервирана богата вечеря. Презъ цѣлото време свири единъ български воененъ струненъ оркестъръ.

Следъ вечерята пръвъ говори командира на българскитѣ войски тукъ — г. полковникъ Б., който изказа своята сърдечна благодарностъ предъ германския водачъ Адолфъ Хитлеръ и предъ цѣлиятъ германски народъ, за това, което сториха тѣ за българския народъ.

— Никога, каза той, българскитѣ сърдѣца нѣма да се успокоятъ отъ хубавитѣ чувства, които хранятъ къмъ германската нация. Никога ние българитѣ, нѣма да забравимъ, че обе-

динението на иѣлокупна България бѣ изкупено съ кръвта на стотицитѣ германски снове, чито духове вѣчно ще витаятъ надъ Бѣласица, Шаръ и Алиботушъ.

Г-нъ полковникъ Б. поднесе по единъ скроменъ даръ на германскитѣ военнопленници: на капитана една сребърна купа, а на поручика една сѣщо сребърна табакера. Топлитѣ му слова бѣха изпратени съ мощно ура за Хитлеръ и Царъ Борисъ III.

Втори взе думата кмета на града г. инж. Караджовъ. Измежду друго той каза: Драги германски войници, когато се върнете по вашитѣ мили домове и се срещнете съ свои близки, кажете на майкитѣ на вашитѣ мѣли убити другари, че тѣхнитѣ жалби сѣ жалби и на нашитѣ майки тукъ, и че цѣлята на гробовѣтъ на тѣхнитѣ любими снове нѣма да увѣхнатъ никога. Тѣ винаги ще бждатъ поливани съ горещитѣ сълзи на македонскитѣ майки, които нѣматъ другъ начинъ да се облагодарятъ за дарената имъ свобода.

Думитѣ на г. кмета бѣха изпратени сѣщо съ ура и браво! За споменъ той поднесе на германскитѣ командири по едно хубаво овчеполско слече и по една вѣзана възглавница, изработени отъ щипскитѣ момичета.

Отговори германския капитанъ. — Никога не очаквахме, започна той, тѣзи искрени чувства на приятелство въ България. Сега, обаче, а това може да го каже всѣки германски войникъ, всрѣдъ вастъ, азъ виждамъ, че най добрия нашъ приятелъ тукъ на Балканитѣ е България. И разбира се, нашата отплата за това, вие я видѣхте.

Всички речи бѣха превеждани така че всички войници можаха да разбератъ казаното.

Трогнати отъ голѣмото внимание и топлинѣ чувства на домакинитѣ, германски войници изпѣха нѣколко хувави бойни маршове. Единъ български войникъ изпълни български народни пѣсни. А единъ германски войникъ следъ това прочете записани свои случки изъ войнишкия му животъ въ България. Неговитѣ весели описания предизвикаха общъ смѣхъ.

Интересенъ е германецъ. И въ най-страшния случай той търси комичното и него го явява на показъ. Каква философия наистина!..

Къмъ полунощъ всички германски и наши офицери се сбогуваха съ войнитѣ. Презъ това време музиката непрекъснато свирѣше националнитѣ химни.

Какъвъ тържественъ моментъ. Каква раздѣла! Какви братски и признателни ръкоплетения! Когато тежката стѣпка на германски войници отекна въ тъмнината, мощното българско „ура“ цѣлѣше въздуха и се носѣше надъ свободния градъ Щипъ.

Славчо Ангеловъ

Френското поданство на Ева Кюри (тието Маршалъ Петенъ е подписалъ единъ декретъ, съ който се отнема френското поданство на 29 души, обвинени че работятъ противъ интереситѣ на Франция. Между засѣгнатитѣ лица се намира и известния еврѣйския писателъ Бернцайнъ, както и Ева Кюри — дъщеря на известната френска учена мадамъ Кюри. Бернцайнъ и Ева Кюри се обвиняватъ, че отъ нѣколко месеци се намиратъ въ служба на англичанитѣ и по тѣхно нареждане сѣ започнали въ Съединенитѣ щати една анти-френска пропаганда, настоявайки предъ американскитѣ власти да откажатъ всѣко изпращане на хранителни продукти за френското население.

случай въ с. Малко Бѣлово нашитѣ учени етнографи, фолклористи, журналисти и най-вече духовници не проявиха никакъвъ интересъ, нито пъкъ си направиха труда да дойдатъ на самото мѣсто да проучатъ сериозно и изчерпателно този характеренъ нашъ толкова оригиналенъ и интересенъ народенъ обичай, водейки началото си отъ мистичния изтокъ и то отъ най-древни времена. Дългъ се налага още на нашитѣ компетентни срѣди да обяснятъ на обществото — особено на народа ни, на популяренъ езикъ смисъла, значението и целитѣ на организаторитѣ на този страненъ народенъ обичай, който наново се възкресява и всѣва не малко смутъ и увлечение въ много наивни души.

Златка — Златното момиче

Забавата на ученикитѣ и ученицитѣ отъ училището Йорданъ Йовковъ

На 7 и 8 юний въ театъръ „Модеренъ“ учителитѣ и ученицитѣ отъ училището Йорданъ Йовковъ дадоха детска забава съ доста подбранъ и разнообразенъ материалъ.

Най-напредъ училищниятъ хоръ, подъ диригентството на учителката Милева, изпълни „Шуми Марица“ и „Химна на Царя“, изслушани отъ публиката на крака. Следъ това се заредиха най-разнообразни декламации и пѣсни отлично изпълнявани отъ голѣми и малки

ученици.

На края се изнесе много добре сжшо отъ ученици лиеската „Златка—златното момиче“.

Доста умѣло играха и Машехата, и Бащата, и Златка, и Пена, и Вещицата. Но особено бѣше мила Златка като царица, която предизвика въ публиката умиление и сълзи.

Ние поздравяваме малкитѣ артисти и пожелаваме на учители ученици още по-голѣми успѣхъ за въ бждеще. С.

Развитие на германското оперно изкуство

Берлинъ 10. Въпрѣки грандиозната борба, която Германия води, театралния животъ въ страната не само че не е замръзълъ, но напротивъ показва едно по силно отъ нормалното развитие. Напоследъкъ, особено германското оперно изкуство, зарегистрира много нови постижения. Нѣма да бжде пресилено ако кажемъ, че отъ 1933 год. насамъ операта въ Германия започна истински новъ животъ. Това възраждане на операта се дължи до голѣма степенъ лично на Хитлеръ, който има голѣма слабостъ къмъ този клонъ на изкуството. Презъ изтеклия театраленъ сезонъ на германскитѣ оперни сцени бѣха представени 21 премиери на съвременни компонисти, три отъ които бѣха творения на гениалния композиторъ Карлъ Орфъ. Една отъ най-интереснитѣ премиери бѣше безспорно Рихардъ Штраусовото творение „Гунтрамъ“, изнесено отъ народния театъръ въ Ваймаръ, въ една съвършено нова преработка. Берлинската публика особено сърдечно посрещна представяне на „Орлеанската дѣва“ отъ Верди и „Магьосницата“ отъ Чайковский. Къмъ творенията на Верди въ Германия се проявява изобщо извънредно голѣмъ интересъ.

Въ Мюнхенъ бѣ организирана специална седмица посветена на Верди, презъ която бѣха представени само негови творби. Презъ настоящата юбилейна година на гениалния италианския компонистъ, сигурно неговитѣ опери ще владѣятъ всички германски театрални сцени. Виенската държавна опера бѣ издигната наново на подобающа висота и на нейнитѣ представления презъ изтеклия сезонъ взеха участие видни диригенти като Фуртвенглеръ, Карлъ Бьомъ, музикалниятъ директоръ Хансъ Кнапертсбухъ и др. Гостуването, обаче, на римската кралска опера въ Берлинъ, въ отговоръ на направеното посещение въ Италия отъ страна на берлинската държавна опе-

ра, представляваше най-голѣмото музикално събитие въ Германия презъ този сезонъ.

Това гостуване на римската кралска опера, съ изключение присъствието ѝ на свѣтовното изложение въ Парижъ презъ 1937 г. представлява нейното първо гостуване въ чужбина отъ момента на основаването ѝ, т. е. отъ 200 години насамъ. Римската кралска опера пристигна въ своя пъленъ съставъ състоящъ се отъ 450 души, съ всички необходими костюми и декори и за чийто превозване бѣха необходими 23 вагона.

Отъ друга страна, много отъ най-добритѣ германски оперни ансамбли уредиха гостувания въ чужбина. Райхсоперата, придружена отъ своята прочута танцова група гостува въ Хага и Осло. Франкфуртската опера посети Барселона; дрезденската държавна опера даде нѣколко представления въ Загребъ. Една чувствителна група отъ берлинската държавна опера посети унгарската столица — Будапешта.

Освенъ това, всички германски артисти последователно участвуватъ въ войнишкитѣ концерти и разни представления уреджани за раненитѣ герои. Така, въпрѣки войната, театралното дѣло въ Германия продължава своето развитие, отбелязвайки много нови успѣхи и постижения, които говорятъ за едно свѣтло бждеще на театралното изкуство въ Германия.

Международенъ лексиконъ на осята Римъ—Берлинъ—Токио

Токио 10. Въ Токио сѣ пристигнали нѣколко видни германски и италиански професори, които заедно съ японскитѣ си колеги ще започнатъ изработването на единъ международенъ лексиконъ съ огледъ интереситѣ на Япония, Германия и Италия. Лексикона ще бжде отпечатанъ на тритѣхъ езика на съюзенитѣ страни.

Фабрика ИВАНЪ ХР. БУРДЖЕВЪ & БРАТЪ

гр. ПЛЪВЕНЪ

Произвежда желѣзни огнеупорни каси, желѣзни канцеларски шкафове, касетки и др. за пари и документи. Ценообразни изпращаме при поискване. 345—3—2

ДРАГОМИРЪ САКЕЛАРЕВЪ

— АДВОКАТЪ —

Премѣсти кантората си на ул. „Царица Йоанна“ № 37 — срещу Сждебната палата — ДОБРИЧЪ

К. Н. ХРИСТОВЪ

Уредникъ градския музей — Пазарджикъ

Нестинарски или огнени религиозни игри въ с. Малко-Бѣлово (Пазарджишко)

На празника на св. Константинъ, къмъ 8 часа вечерята сѣ разиграли за втори пътъ много интереснитѣ битови религиозни игри — газене въ огнь при новооткритата старинна църква отъ 5-я вѣкъ, на сѣщитѣ светци, отстояща на 3 километра отъ с. Малко-Бѣлово.

Хиляденъ народъ отъ околнитѣ села, заедно съ многобройни гости отъ цѣлата страна, обладани отъ силенъ религиозенъ ентузиазъмъ и голѣмо любопитство сѣ присѣдствуваха на това, колкото странно, толкова и мѣжко обяснимо масово газене съ боси крака на силно разпалена жерава, безъ каквато и да била вреда за огнеиграчитѣ.

Изпаднали въ религиозенъ трансъ, или по право, прехванати отъ духа на св. Константинъ, носейки иконитѣ на светцитѣ и подъ звучитѣ на чудноватата нестинарска мелодия, свирена отъ гайда, тѣпанъ и цигулка, групата отъ десетина нестинари — мъже, жени и деца, начело съ главния магъ Тодоръ Юрд. Заковъ, земеделецъ отъ с. Раднево (В. Търновско) танцувайки, следъ нѣколко обиколки, навѣззоха най-тържественно и самоувѣрено върху разстланата на харманъ 5—6 см. огнена жарава, прекосвайки я на кръстъ. Екзалтираниятъ народъ отъ преживѣното чудо е възъ отъ себе си — чуватъ се страшни викове, плачове, възкливания, молитви, повечето се кръстятъ и тичатъ къмъ огня да си взематъ за споменъ нѣкой свещенъ вгъленъ или мислейки се за праведни, че жарътъ не ще ги изгори, обаче веднага се дърпатъ опарени отъ силната топлина. На нѣколко пъти играчитѣ напуснаха огня връщайки се обратно въ параклиса, молейки се и танцувайки все подъ звучитѣ на странната музика и следъ нѣколко минути отново се появяваха и съ по-голѣма смѣлостъ и сила наново се втурваха въ

огня. По-смѣлитѣ просто ринеха съ голитѣ си крака жаравата, а по-страхливитѣ, като че ли прескачаха и по бърже минаваха огнения харманъ. Игритѣ траяха повече отъ четиридесетъ минути и накрая свѣтриха съ общо юдинско огнено хоро, като всички нестинари се бѣха хванали за ръце, тѣпчейки още горящата жарава, безъ да чувствуватъ нѣкакви болки.

На края свещения огнь бѣ преминатъ и отъ случайни мѣстни селяни, повечето младежи и деца, безъ да сѣ били специално приготвени съ молитви и танци. На въпроситѣ, които имъ зададохъ — кой ги кара и какво чувстватъ навлизайки въ огня и не ли се изгарятъ — отговориха ми „както, нѣкаква страшна сила, нѣщо като оипянение и безчувственостъ ги тикала къмъ огня безъ да чувствуватъ каквато да било болка, освенъ една лека приятна топлина, като че ли стѣпватъ върху леко затоплена земя“.

Нестинарскитѣ игри въ с. Малко Бѣлово бѣха организирани и изведени съ съдействието на малко бѣловци отъ известното християнско общество на „добрия самарянинъ“ отъ редакцията на в. „Утеха“ заедно съ тѣхни последователи, дошли отъ всички крайща на страната специално за тази целъ. Споредъ въпросното братство освенъ въ с. Малко Бѣлово огнеобредни игри трѣбвало да се произведатъ нѣкъде въ Северна България и въ с. Ново-Паничарево (Бургазко) гдѣто щѣла да играе една жена на име Керка, което нѣщо отъ после се узна отъ пресата „Утехаритѣ“ готвятъ занаятъ нестинарски игри и въ самата столица, София, ако имъ се даде нужното разрешение.

Споредъ мене нестинарския въпросъ у насъ е още слабо проученъ и трѣбва много да се съжелява. какво, както тази година, така и презъ миналата, специално за нашия

ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

ЕДИНЪ ПАМЕТЕНЪ ДЕНЪ

за Добричъ

Завчера въ града ни се отпразднува за първи път храмовия празник на църквата Св. Троица и на православното Християнско братство при сжщата. За този случай беше поканен и Варненския и Преславски митрополитъ Г. Г. Йосифъ, който пристигна към 9 часа, посрещнатъ от всички ученици от гимназията и основните училища. Когато високопресвещенният митрополитъ слъзе от колага, беше отрупанъ съ рози и цвѣти. Следъ отслужване при препълненъ храмъ архирейска литургия, при съслужение на всички свещеници отъ града, той произнесе прочувствено слово, което просълзи всички богомолци. Между другото Н. В. Преосвещенство каза: „Нска живиятъ Духъ святи да слъзе въ вашитъ сърдца и презъ страданията ви дари сила, която да създаде една жива връзка между всички ви и ви води по пътя на народното издигане и преуспяване. Защото Богъ е изспалъ щедръ своя даръ въ тоя нашъ свещенъ кжтъ, върху тоя черноземъ, върху койго днесъ Богъ изспина благодатенъ дждъ, за да се роди вашата надежда и възнагради труда ви“.

Придруженъ следъ църковна служба Н. В. Преосвещенство отъ кмета на града г. Черкезовъ, нашия редакторъ и други официални лица, се отправи къмъ театъръ „Модеренъ“, където се устрои отъ братството забава. Салона беше препълненъ и хиляди очи бѣха отправени къмъ Н. В. Преосвещенство, който откри забавата съ малко слово. Видимо развълнуванъ отъ милата гледка отъ стотицитъ посетители, той каза: „Нашиятъ православни братства сж смирили и кротки, но тѣ топлятъ сърдцата и души. Тѣ сж кандилото, което свѣти въ залъза на човѣка.“

Азъ молиствувамъ Бога, щото духа на Светаго Духа да се разлива и носи презъ вѣковетъ и да стане въжделение на всѣки гражданинъ на Родината ни. Редицитъ на православнитъ хр. братства да се умножи и преумножи въ времната които преживяваме. Защото не съ пушки и топове ще създадемъ и градимъ, но съ дѣлата на чисти и свѣтли души величието на България. Тоя духъ да създаде повече синове и дъщери, които ще бждатъ утрешня България. Да не забравяме, че презъ вѣковетъ тоя духъ е живѣлъ въ Св. царъ Борисъ, св. Кирилъ и Методия отъ тамъ въ Пайсия, Бозвеля и Илариона Макариополски. Тоя духъ е билъ духъ на църковностъ и народничество. Тоя духъ е крепилъ българина презъ вѣковетъ. Въ моменти, въ които се е отклонявалъ, той е загивалъ.

Въ васъ, мои добруджанци, азъ почувствувахъ най-осезателно този духъ, защото вѣлохъ въ непосредственъ допиръ съ тоя мой скъпъ народъ.“

На края на забавата, която направи силно впечатление, Н. В. Преосвещенство се обърна пакъ съ следнитъ думи къмъ всички, които станали на крака пѣха патриотични пѣсни отъ

чиито звуци се тресѣше салона: „Велика България иска велики синове и дъщери. Вие, мили младежи, сте гѣзи които ще бжатъ горди крепители на Велика България. Запазете своитъ души велики, достойни за Велика България.“ Гръмко ура и пѣсни изпратиха думитъ на Н. В. Преосвещенство.

Наистина, това беше единъ голѣмъ денъ на църковностъ и народничество за нашия градъ, който е гордъ, че има такива синове и водачи.

ИЛ. НИН.

— ВЕСТИ —

— НА АНОНИМНИ съобщения и дописки не ще дадемъ мѣсто. Веднжъ за винаги трѣбва да се разбере, че интереситъ на добруджанци, въ каквото и да било отношение, не могатъ да се защитаватъ по анонименъ пътъ и по ограниченото разбиране на нѣкои, които искатъ да минаватъ за голѣми родатели и патриоти. Истината не търпи задушливи лица. Повече достойнство!

— Г-нъ БОРИСЪ БЪРОВЪ, юристъ-консултъ на банка Български Кредитъ — София, на 12 т. м., четвъртакъ, 7.15 часа следъ обѣдъ ще говори на тема „Симулативната сдѣлка и нейнитъ отношения къмъ правния редъ“. Интересната сказка на г. Бъровъ ще бжде изнесена въ салона на читалището „Йорданъ Йовковъ“.

— ВЪ УТРЕШНИЯ брой ще помѣстимъ постановлението на министерския съветъ — наредбата за връщането на отнеститъ отъ румънската държава конфискувани или секвестрирани имоти на българскитъ поданици въ Добруджа.

— ОТЪ СМѢСЕНАТА гимназия „Царъ Борисъ III“ — Добричъ, отъ 30 ученици и ученици отъ последния класъ освободени сж отъ цѣла матура ученицитъ: Руска Илчева, Панайотова и Софийка Георгиева Сарандова. Една ученичка и единъ ученикъ сж освободени по 6 предмети; двама ученици — по 4 предмети; две ученички и единъ ученикъ — по три предмети; една ученичка и 3 ученици — по два предмети; две ученички и 4 ученици — по единъ предметъ.

ВЪ НѢКОИ села се появили опаснитъ болести по свинитъ чума и червенка. Въ село Голѣмо чамурлий, на жителя Атанасъ Йовковъ, въ нѣколко дни сж умрѣли надъ 30 свини. Налататъ се бързи и ефикасни мѣрки отъ страна на ветеринарнитъ власти.

— Частъ отъ добруджанскитъ селяни днесъ купуватъ брашно за изхранване отъ пазаря. Относно качеството на това брашно, което се пуска въ про-

ИМА ЛИ ГЕРМАНСКИ ВОЙНИЦИ ВЪ СИРИЯ

Какво се знае въ Берлинъ за военнитъ действия въ Сирия

Ню-Йоркъ 10 „Колумбия Бродкястингъ Системъ“ съобщава, че въ германската столица не били получени още точни сведения относно хода на военнитъ действия въ Сирия. Въ Вилхелмштрассе днесъ било заявено, че войната между англичанитъ и войната на генералъ Денцъ не засѣгали прѣко Германия, която главно се е интересува отъ британското пиратство.

Това, което засѣгало, обаче, Райха било разпространеното лъжливо съобщение отъ английска страна, че въ Сирия били зало-

вени 140 германски парашутисти. Това съобщение днесъ било енергично опровергано отъ официално мѣсто. Виденъ германецъ зая-

вилъ, че най-добрито доказателство за отсъствието на германскитъ бойци въ Сирия, е английското нашествие въ страната.

ВОЙНАТА ВЪ СИРИЯ ОЩЕ НЕ ВЛЪЗЛА ВЪ РЕШИТЕЛНА ФАЗА

Ню-Йоркъ 10. „Нашъ-налъ Бродкястингъ Къмпани“ съобщава, че войната въ Сирия още не е влѣзла въ снази фаза, когато ще могатъ да се даватъ точни сведения относно военнитъ действия. За сега било ясно следното положение въ Сирия:

1. Че французитъ и сирийцитъ съвсемъ не мислили да се присъединятъ къмъ войскитъ на генералъ де Голъ, а оказвали на всѣкжде голѣма и ре-

шителна съпротива.

Съобщава се на генералъ де Голъ, какво, че 4.000 ливанци били предадени, днесъ било категорично опровергано отъ радио Виши.

2. Сирийското население съвсемъ не се е подало на декларацията и обещанията на генералъ Крату.

3. Английскитъ войски били значително по-добре въоръжени, и че тѣ се движели главно по посока на Дамаскъ.

УРАГВАЙ СЕ ВЪЗМУЩАВА ОТЪ МЕТОДИТЪ НА АНГЛИЯ

Берлинъ 10. Тукъ се узнава, че въ Уругвай напоследъкъ се създадо голѣмо брожение срещу английскитъ шикани и методи на борба. Така напирмѣръ, известно е, че навремето голѣмитъ заводи „Рио-Негро“ бѣха поржчали за своитъ нужди въ Германия турбини, които не само отдавна сж готови, но временно бѣха и платени. Англия обаче, отказва да пропусне транспорта и по този начинъ заводитъ които трѣбва да снабдятъ страната съ електри-

ческа енергия се намиратъ въ застой. Държането на Англия се обоснова съ обстоятелството, че при даването на тази поржчка, много английски фирми се стремѣха тѣ да я получатъ, но директора на уругвайскитъ заводи тогава изрично заяви, че споредъ неговитъ констатации, нито английската, нито американската индустрии сж въ положение да дадѣтъ гаранции за прецизното изпълнение на въпросната поржчка.

ПАНИХИДА

По случай 40 дни отъ смъртта на незабравимия ни синъ, внукъ и сродникъ

ХРИСТО ИВ. ПЕТРОВЪ (ИКО)

ученикъ отъ VI кл.

днесъ ще се отслужи заупокойна панихида.

„Красива си, Българю, рождена, мила, за гуй, че въ тебе пѣе птичка сладкокрила въ хубавитъ ти гори зелени и плодороднитъ ти ниви позлатени.“

ХР. ИВ. ПЕТРОВЪ

Какъ хубаво ти възпѣ свободата, скъпи чедо, но колко малко вкуса отъ нейния чаръ. Ти ни напусна тѣй рано, не доизпѣлъ още пѣсенята на младостта, не опозналъ живота.

11. VI. 1951 год.

ОТЪ ОПЕЧАЛЕНИТЪ

— Парна машина —

полустабилна или стабилна, купуваме въ брой. Цена и кратко описание до:

Странджански Районенъ Горски Кооп. съюзъ 233-3-1 „Царъ Крумъ“ 3 — Бургазъ.

Печатница „Добруджански гласъ“ — Добричъ

ПАЗЕТЕ РОДИНАТА !